

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Magnvm Episcoporum, Canonicorum, Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam Secularium quam Religiosorum

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

159. Patienter ferre iniurias, ludibria, contumelias &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51447)

vita ad institutionem humani generis referretur.

SIGNVM CLIX.

*AEquo animo ac patienti, immo & libere
ferre contemptum & ludibria hominum
que amare, immo non solum forti, sed etiam
lacri animo iniurias, contumelias, pro
bra verbis vel factis ir-
rogata sustine-
re.*

1. **S**ancto Bernardino per Senensis urbis
Seunti petulantes pueri à tergo inieci-
tes illudebant, in eiusque, nudis pedibus
dientis apertum calcem lapillos subinde
bant: ille ne semel quidem respiciens per
itinere suo. Socius autem indigne ferens,
aduertis, inquit, proteruitatem puerorum
hardinus, faciant sane quod volent, materiam
isti nobis præbent vnde sempiternæ gloriæ coram
xamus. Dum enim molesti iniuriosique nobis
tientiæ nobis occasionem suppeditant, qua possunt
animas nostras, & cælorum regna promereri.
Ite ergo Dorotheus de vita pie instituit, ut
illi quicquid contigerit aduersi, illico in se
contrahitur, illico iudicat se dignum ea adu-
tate & ærumna, &c.

2. Sic & hoc tempore RR. Patres Societatis
puerorum leuitate constituenda, frangenda

Sur. men.

*Mai de vi-
tis SS.*

*Patientia
eiusq; effe-
drix cha-
ritas.*

ribus, reprimenda licentia, moribusque perfe-
 ctis suam quotidie augent virtutem, atque
 deo Diui Cassiani sortem (si ita res ferret) mini-
 me recusarent, qui à suis est discipulis, (iubente
 tyranno) ferreis stylis confixus, quorum quo erat
 manus debilior, eo cruciatus grauiores duriores
 fuerunt.

*Improbi
 discipuli
 tortores
 sunt præce-
 ptorum.*

*Ep. 4. An.
 Ch. 93.*

3. S. Ignatius Episcopus Antiochenus scribens
 de persecutione quam sub Domitiano tyranno
 patiebatur: Ego vero, ait, non tam meus, quam alio-
 rum nunc factus exagitator, partim exiliis, partim cu-
 pulis, partim vinculis. At nihil eorum curo, verum eo-
 rum iniuriis erudior, vt Iesum assequar, fruam suppliciiis
 mihi paratis.

Idem cum sub Tralano Tyranno vt sumeret
 penas vinctus catenis decem inhumanis pro-
 pter ac feris militibus esset traditus custodiendus,
 ad Romam amandandus seu perducendus scribit
 ad Romanos: A Syria Romam vsq; terra marique
 cum bestiis depugno, nocte diuque alligatus decem leo-
 nardis, qua est militaris custodia, qui & beneficio affecti
 periculosiores sunt. At ego eorum iniuriis magis erudior. Et ad
 Tarfenses: A Syria Romam vsque cum bestiis pugno,
 non quod à bestiis feris deuorer, hæc namque vt nostis,
 Deo volente pepercerunt Danieli, sed à feris humanam
 patientibus formam, in quibus immitis illa fera cubat,
 qua me quotidie pungit & vulnerat, verum nihil pendo
 supplicia hæc, modo Christum videam Saluatorem
 meum & Deum qui pro me mortuus est.

4. Henricus 8. Angliæ Rex inter alios occidi mul-
 tos iussit, è Carthusianorum familia, quorum
 nonnulli totos dies 14. stare recto corpore sunt
 coacti,

*Ad mortē
 magna ala-
 critate cur*

vebat quia
ad regna
caelorum
proficisce-
batur.

V. Thom.
Boz. de sig.
Eccl. li. 11.
s. 1.
De Patien-
tia Eccl.

Eodem mo-
do in An-
glia necati
sunt multi
alii, Presby-
teri. Ed-
mundus
Campia-
nus, &c.
Post An.
1580.

Sub Anno
1562.

coacti, iniectis ad collum, ad brachia, ad cran-
culis ferreis, ita vt nullam ob causam se loco
uere possent, postea cratib. vimineis im-
supini alligati, per aspera, saxosa & lutea
miserime sunt raptati ad locū supplicij
si crassiori fane (qui non statim fauces elan-
ne suffocarentur omnino ad collum cordis
priusquam morerentur ille præcisus, com-
inter angustias gutturis maximo cum dolo-
nima. Rursus viui demissi & crudeliter tra-
prius, inde vestibus nudati, longo tempo-
cio, ad maiorem doloris sensum ipsa paulatim
renda amputata, venter excisus, viscera
bus adhuc euulla & extracta in flammis con-
ante oculos ipsorum, cor transfixum, demum
pite abscisso in quatuor partes diuisi.

5. Domitius Hurlus Archiep. Cassellien-
berna ab hæreticis est comprehensus, octo
plena olei pedibus illius iniecta, educatus
ex opposita tabulæ foraminibus ante flam-
gentes vrenda collocantur, cumque diu-
ustus fuisset ocissime fuere illi è tibus occi-
tractæ & vna cum illis carnes ossibus d-
relictis, in ox vimineo laqueo constricta
longiorem dolorem fauces, atque ita
morti est relictus.

6. In Gallia prope Engolismam Presby-
tholici Ludouici Fayardi manus ahenas
olei pleno ab hæreticis tamdiu immissa
auulla ab ossibus caro excideret, eundem
oleo eodem bulliente per os immisso, & ad
mum fistulis ferreis, quas vocant septopet-
plosis necarunt.

7. Alibi *Guilielmum Bricaiellum* & alterū quendam Presbyterum vno tantum pede hæretici suspendunt, atq; ita cibant, donec vno mortuo superstes est obruncatus.

8. In vico qui Floram dicitur Presbyterum virgis tamdiu cæciderunt, donec sanguine omnino emittet animam.

9. Apud S. Macarij in Vasconia Presbyterorū ventres ferro disseuerunt, eorumq; intestina palatim baculis circumuoluta è visceribus educentes euulserunt.

10. Presbyteri cuiusdam ventrem ferro aperuerunt, viuentisq; aluo auenam atq; hordeum in gessere, atque ita comedendum suis equis propulerunt.

11. In Belgio non longe ab Ypris hæretici plurimos Presbyteros viuos defoderunt capite dumtaxat exstante metaq; è capitibus interuallo relicto constituere, & ad illa globos lapideos aut terreatos dirigebant, ludigratia.

12. Delphis Batauiæ vrbe Cornelius Musi⁹ iussu Guilhelmi principis Auriaci varie est excruciatissimus, altissimæ scalæ manibus vinctis est appensus, ad pedes intolerabile pondus alligatum, vt compages omnes laxarentur: inde a dentibus tædis ambustæ axillæ mox resupinus cōstringitur, aqua feruens ori infunditur, eaq; totus venter oppletur, quæ sic fustibus deinde tundunt, vt ex omnibus corporis foraminibus illa tota efflueret. Postea capite deorsum verso ex duobus pedū maioribus digitis appenditur, inde truncatus pedū maiorisque digitis per niuem sanguine proprio truentatam in vrbem Lugdunum Batauorum

V. locum de desiderio Martyrij.

raptatur, ac post tot supplicia laqueo suspenditur.

13. Cardinalis *Ioannes Fischerus* Episcopus *senensis* in Anglia ad Martyrij locum ductus, quam ceruicem securi subijceret, hymnum incipit, *Te Deum laudamus*, totum salubriter in cælum cantauit. Caput hastili affixum in ponte Londinensi collocatum cum dies permansisset nunquam contabuit, sed admirabilem maiestatem diuinitatemque spirans cunctos in sui admirationem uentremque simul trahebat, ideoque Rex in ludamoueri iussit.

*Patentia
præmia V.
in Triump.*

D. *Franciscus Bozius* in *Ioannem Boperodem Regem & Henricum Regem Angliæ*) pellis esque horum:

*Aug. in Ps.
54. Omnis
malus aut
ideo uiuit,
ut corrigan-
tur, aut
ideo uiuit
ut per eum
bonus exer-
teatur.*

*Proh scelus, heu vates submittit colla securi,
Pellicis, Herodes sic iubet ob furias.*

*Quid mirare nouum potius mirare tyrannum
Qui renouat cæco captus amore scelus.*

*Pellicis Henricus stimulis agitatus iniqua
Imperat abscindi præfulis ense caput.*

*Quin multos vna miserando funere tollit,
Quid non insanus pectora cogit amor?*

*Morte alter similis, tum nomine, sed
ter*

Peior, nec prorsus nomine dissimilis.

*Bar. Anno
Chr. 370.
ex orat.*

14. Cum sub Imp. Valente præfectus *Stius* minitaretur *S. Basilio* Episcopo *Cæsariensis* bonorum proscriptionem, exilium, crucem

mortem, respondebat Basilius: Si quid aliud habes
 mihi munitare, horum enim quae adhuc commemora-
 nihi nos attingit. Quoniam modo, inquit ille? Quoniam
 inquit, Basilius bonorum proscriptio obnoxius non est,
 nihi habet, nisi forte laceris & detritis hisce pannis
 diges, ac paucis libellis in quibus omnes mihi facultates
 cepia sunt. Exilium autem hoc cognoſce, qui nullo loco
 cum scriptus sum, ac neq; terram hanc, quam nunc
 solo meam habeo, & eam omnem in quam proiectus
 pro mea duco, imo vt rectius loquar, vniuersam ter-
 ram Dei esse scio, cuius aduena ego sum & peregrinus. *Pſalm. 23.*
 Quomodo tormenta quid accipere queant cum corpus desit?
 forte primam plagam dixeris, huius enim solius pe-
 te arbitrium & potestas est, mors porro beneficij loco
 mihi erit, citius enim me ad Deum transmittet, cui viuo
 & funere meo fungor, maximaq; ex parte mortem obij,
 & ad quem iam pridem propero. Quo sermone obſtu-
 perfactus praefectus: Nemo, inquit, me (nomenq;
 tuum adiunxit) ad hunc vsque diem ita est allocutus,
 nec pari verborum libertate. Neq; enim (ait Basilius)
 potuisse in Episcopum incidisti, alioqui hoc prorsus modo
 offeruisset, pro huiusmodi rebus in certamen veniens.
 Nam ceteris quidem in rebus o praefecte, mansueti & pla-
 bili sumus atq; omnium abiectissimi, quemadmodum
 nobis hoc lege praescriptum est, ac non dicam aduersus
 autum imperatorem, sed nec aduersus plebeium quidem
 quoniam & infimi ordinis hominem supercilium at-
 quomodo
 elatus &
 humilis.
 Luc. 22.
 Matt. 20.
 tum demum alia omnia pro nihilo putantes ipsum
 iam intuemur. Ignis aut & gladius & bestia, & vngula
 terram lacerantes, voluptati nobis ac deliciis potius sunt
 quam terrori. Proinde contumelias nos affice, comminare

Rr fac

*Fac quicquid collibuerit potestate tua frueri, audiamus
etiam Imperator, nequaquam profecto nos, vos, nec
ficies ut impia doctrina assentiamur, nec si his quibus
traciora miniteris.*

Hæc postquã præfectus dixit atq; audiens præfectus
que contentionẽ animi eã esse cognouit, ut modã a
vis eum perterrefacere ac superare pollet, præfex
quidem foras misit atq; ablegauit, non tam tam man
ijsdẽ minis, sed cũ quadam reuerentia & teneb
sione. Ipse aut̃ quam celerrime potuit Imperator obscurũ
remadiens, Imperator, inquit, ab huius Ecclesie præfemet
stite victi sumus, minis superior est, sermonibus, for
borum blanditiis fortior, ignauorũ alius quibus
dus est, huic aut̃ aut vis aperte inferenda, aut
Etandum ut minis cedat. Qua de causa factum
probans Imperator Basilijq; laudibus victi
tus enim hosti quoq; admirationi est) vnde
hiberi voluit, idemq; ipsi accidit q̃ ferro
quamuis igni emolliatur ferri tamen natura
net, minitq; in admirationẽ conuersis illi
dem societate haudquaquã amplexatus est
mutationem erubesceret, ceterũ rationem
sui qua honestissime ipsi satisfaceret, quæ
ratio declarabit. Nam cũ vniuersa sacellia
stipatus ingressus fuisset in templum (erat
Epiphaniæ dies cæsusq; amplissimus) ac
numerũ auxiliæ ad hunc modũ defundit
eo se coniunxit. Ac ne hoc quidem præter
dum est. Postquã enim intus fuit, atq; ipsi
Psalmorũ cantu non secus ac tonitruo quoc
sonuerũt, plebisq; pelagus vidit, omnemq;
& cõcinnitatẽ, quæ tã in sacrario quã prop
riuerat, angelicã potius quã humanã, atq;

1 Reg. 7.

quidē ante populū recto corpore stantē, qualem
 scriptura Samuelē describit, nec corpore, nec ocu-
 lis, nec animo, perinde ac si nihil noui contigisset
 illā in partē se mouentē, sed Deo (vt ita dicā) & al-
 teri affixū eos aut à quibus cingebatur, cū timore
 modā ac reuerētia stātes, hæc in quā simul atque
 respexit (nec. n. simile quippiā unquam videt) *q*
 manū quiddā passus est atq; oculorū vertigine
 tenebris totus impletur, atq; id plerisq; adhuc
 obscurū & incognitū erat. Verum cū dona quæ i-
 met eff. cerat diuinæ mensæ offerēda essent,
 ne quicquā vt mos ferebat simul ea caperet (*q*
 satis liqueret an ea Basilius accepturus esset) tū
 ro manifeste se affectus prodidit, ita. n. titubare
 cepti, vt nisi quispiā ex sacrariis ministris vacillā-
 supposita manu retinisset, misere vtq; & lu-
 tuole prolapsurus fuerit. Iam vero quæ ad ipsum
 imperatorē & quanta cū sapientia prolocutus est
 quidē ille nescio quo modo rursus nobiscum
 Ecclesiam se contulisset & intra velū extitisset,
 atq; in illius conspectum colloquiumque, quod
 pridem expetebat, venisset) quidnam aliud
 dicendum est nisi Dei voces illas fuisse, &c.

Baro, An. Chr. 378.

Greg. Naz. Constan. lapidib. impete-
 bāt, & vt maleficū ad tribunal traherēt, & licet i-
 vndiq; impendere sibi mala cōspiceret, & ex
 multitudine Arianorū florentiq; rerum statu con-
 erni animo potuisset, tamen diuinitus confor-
 tatus spe certe melioris temporis his se consola-
 tur alloquiis. *Hic mecum cogitare aiebam, domos
 vniuersales habent, nos inquilini, hi templa, nos Deum. id-
 est, quod Dei viui templa sumus, victi-
 mæ viuæ, holocausta spiritualia, sacrificia perfecta,*

*Ad Arian.
 Et de se ipso*

Dei denique Trinitatis adorata beneficiis vultus
 nos angelos, hi temeritatem & audaciam, nos
 minas, nos preces & orationes, hi faciendi
 nos patientiam, hi aurum & argentum, nos
 tam fidei doctrinam, &c. Diuina confortata
 magno ex prædicatione futuro prouentura
 sustinebat propter electos, sciens agrum
 nicum afferre solere fructum centuplum
 tertia, sicque appetitus lapidibus toleran-
 tum meliusq; vexatus sicque vberes benedi-
 rependens plane effecit vt etiam compo-
 perditorum animos sibi conciliaret, adque
 dem Catholicam sulciendam magnopere
 uocaret, id ipse coram amplissimo Syno-
 torio coactus sua prosequi instituta atq; pro-
 cione suæ sementis fructus ostendere, hinc
 significat. Videtis aduersarias linguas postea
 mitescentes, atque eos qui diuinitati bellum
 nihil iam turbarum nobis facessentes, id quod
 quoq; agricultura nostra est, non enim inscite
 te docemus, nec aduersarios contumeliis & con-
 cessamus, quem admodum plerique faciunt non
 gmate, sed cum dogmatis assertoribus consue-
 rationum & argumentorum infirmitatem
 ctis interdum contegentes, non aliter ac sepe
 atramentum vomere aiunt, vt piscatores effug-
 conspectum sui eis eripiant. Verum nos pro
 lum gerere perspicuo argumento declaramus,
 cundum illum pacificum & Clementem Chri-
 infirmitates nostras portantem dimicamus. Sc-
 cum vera atq; orthodoxa fidei principe pati-
 nonnihil de animorum contentione remittit

Orat. ad
 150. Episc.

ationis & aequitatis famam colligamus (non enim quod bonum est male aucupamur) atq; interim tamen pacem colimus legitime nimirum pugnantes, atque inter limites nostros, spiritusq; regulam nosmet, continentes. Ac de his quidem ita censeo, cunctisq; animarum dispensationibus rectaq; doctrinae arbitris legem statuo, vt nec asperitate sua aduersariorum animos exulcerent, nec subfessione insolentiores efficiant, sed prudenter & consulto in fidei causa se gerant, nec in alterutro horum medio vitatis lineas transiliant. Hisce exemplo & doctrina Christi comparatis ad expugnandos implacabiles hostes: armis Gregorius vicit tandem cum loqui aliis ex causis contemptui esset atque depectui haberetur. Nam quemadmodum si fumus clarescat in flammam, qui antea molestus oculis erat suo splendore visum illustrat & exhilarat, ita licet vitæ duritia vultusque asperitate horridum & tetrum aspectum præ se ferret puritate tamen doctrinae lycessens animique moderatione aliarumq; virtutum fulgore resplendens hostium quoque oculos in se conuertit, eosq; ad rectam lemiram veritatis adduxit adeo vt quæ cæcutientibus oculis prius esse videbantur, horribereent eadem ad pietatem illecebræ, & Gregorius longe lateque doctrina & sanctitate refulgens admirationi esse cæpit cunctis etiam absentibus.

16. Accidit vt ipso subægotante Gregorio & in lectulo decumbente sicarius ad eum conficiendum clam ingressus sit, tectus multitudine accedentium, vt ei gratulareretur de templo recepto ab Arianis vindicato pro quo munere vota Deo nuncupaf-

Rr 3

cupaf-

Gre. Naz.
in car. de
vita sua.

Insignis
animi mo-
destia Gre-
gorij delini-
uit Arianos.

Prou 4.
Iustorum
semita,
&c.

Bar. An.
Chr. 380.
Hæc fusius
descripta
sunt à Gre.
in carm. de
vita sua.

cupassent. Eoque perfuncto officio con-
 cessissent, sicarius ille solus ibi relictu-
 bus pedes sanctissimi viti prehensens, lac-
 rimas copiose fundens atque lamentans veniam
 postulavit. Gregorio autem scilicet
 te, quid hoc sibi vellet, atque pra
 dolore ipso taceente, vnus ex his qui aderat
 sentiens, Gregorio dixit. Hic ille carnificem
 ô pater qui à nonnullis subornatus, ferrum
 cordia defixurus erat, nisi Christus per
 auxilio fuisset, quod enim ad eorum vultum
 spectat scelus est consummatum, prout
 poenitens ad pedes tuos lachrymis veniam peti-
 quem conuersus Gregorius ait: Proposui
 Deus tibi que ignoscat, qui me seruauit, hoc
 pro noxa peto, vt haeresim execrans meus
 autem cum vniuersae innotuisset ciuitatis
 stium Gregorij, Arianorum, non nihil
 sunt corda, ergaque ipsum reddita
 siora.

17. Postquam Sanctus Chrysostomus
 decimaquarta ad Olympiadem varias
 censuisset calamitates subiungit: An
 mas vel has solas calamitates etsi nihil aliud
 mula nobis peccata obliterare, atque ingen-
 gloria materiam suppeditare posse? Et: Qu-
 stans animoque circumferens pra latitia vultu
 ulto velut ingentem thesaurum reconditum
 Nam hoc animo atque affectu praeditus sum
 te obsecro vt hoc nomine lateris, gaudens
 Deumque cuius beneficio hoc consecutus sum

perpetremur, laudes ac celebres. Atque apud te
 nihil hęc contineas neque cuiquam enuncies, ex te
 sermo hoc resciscat, immo etiam omnes qui narra-
 runt comprime, &c. Ex his magnam eius ani-
 mi intuemur celsitudinem tum in difficilla
 & que ala criter patiēdo, tum etiam in con-
 temnendo illam quam ex rebus præclare gestis
 volent homines captare gloriolam. Boni autem
 deo crucis & asperitatis iter iucundum esse
 credunt, quia confecto nulla ipsis reliqua futura
 est cura, & ideo eos cœlestis ciuitatis visendæ
 mirum desiderium tenet, ardent incenduntur,
 totoq; ad fruendum & ad potiendum ea impetu
 rapiuntur.

18. Et si Basilius Magnus Episcopus, de quo
 etiam antea persecutionis Ecclesiæ tempore
 natus sit, vitamque & sanctissime & in agmi-
 ne tentationum (vt Gregorius Nazianzenus
 loquitur) traduxerit plurima perpeffus ab
 Imperatoribus, ab hæreticis, à Catholicis
 item, quin etiam à Iuliano Apostata, destinatus
 ad necem, vti ad exilium à Valente, sed & à
 se ipso multa passus, dum virtutes omnes co-
 leret, disciplinis omnibus, & S. literis etiam
 ab infantia imbueretur, in eremo viueret, pau-
 pertatem & virginitatem summo studio esset
 amplexus, morbos corporis semper haberet
 comites, Ecclesiæ non tam suæ quam omnium
 vel cum ægrotus sollicitudinem haberet diuinam
 scientiã & pietatem spirare, nunquã desisteret, ta-
 men aliqñ hæc verba pronūciauit: *Gratias ago tibi*

Rr 4 Pater

Gre. Naz.

Ep. ad Io.

48. 57.

Theod. Cy

rensis Ep.

19. li. 4.

Bas. Ep. ad

occi. 6. 69.

70.

Gre. Naz.

Ep. ad Bas.

20. in fi-

ne orat.

funeb.

Pater o conditor hominum tuorum quod nos cruciatu
recte fingis & per externum hominem internum
& per aduersa ad beatum finem nos perducis.

19. Extat epistola Paschalis Franciscani
chi qua narrat se cum munera & vxores, quibus
bari (Medi) illi offerebant, aliasque blandi-
constanter repulisset, tentatum deinde esse
tumeliis, bis etiam lapidatum, faciem & quatuor
igne adustas, quibus tamē rebus ita se nunquam
territum vt nec habitum deposuerit nec a
cando destiterit. Certe spirituale gaudium bono

Matt. 5. v. 12. rici potius augetur tribulationibus, quam extinguitur.

20. Act. 5. v. 41. Ibant (Apostoli) in consuetudine
cilij gaudentes, quod digni habiti essent, pro nomine
contumeliam pati.

21. Paulus de se ait ad Coloffenses 1. v. 24. & 2. ad Cor. 12. & 10. gaudeo in passionibus meis, & 2. ad Cor. 12. & 10. ceo mihi in infirmitatibus in contumeliis in nequitiis in persecutionibus in angustiis pro Christo. Nondum det solum in illis sed etiam quod maius est illis gloria: ur. Mihi inquit ad Gal. 6. v. 14. gloriari nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi, &c.

Heb. 10. v. 34. vultis &c. 4. Ep. 2. c. 12. v. 9. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis.

Iac. 1. v. 2. Omne gaudium, &c. 22. Greg. Naz. ab hypocritis vitæ monasteriorum (Pseudomonachis) multas passus contumelias atq; adeo (quod horrendū est) ad altare Dei sacrificantē lapidibus appetentibus occidissentque nisi diuina fultus gratia immunitatis periculum euasisset. Ipse autē in Epistola ad Theodorum Episc. Trianensem in eosdē monachos

Ep. 81.

ius vindicare paratum, pro lapidantibus interce-
dit vel eum ab infligendis in eos panis reuocare
conatur.

23. Ioan. Chrysoſt. Episc. Constantinop. Ep. 3. ad
Syriacum to. 5. Ego, ait, cū e ciuitate (Corit.) fugarer
nihil horum curabam sed dicebam intra me: Siquidem
vult me Regina (Eudoxia) exulem, agat in exilium. Do-
minus est terra & plenitudo eius, & si vult secare secet.
idem passus est Esaias, subscribat illi si vult in pelagus mit-
tere Thomæ recordabor. Si vult in caminum iniicere,
idem passi sunt tres illi pueri. Si me feris vult obicere obi-
ciat, Danielis in lacum leonibus abiecti recordabor. Si
me lapidare vult lapidet me, Stephanum habeo primum
Martyrem socium. Si & caput tollere vult, collat, habeo
socium Ioannem Baptistam. Et si substantiam auferre,
auferat, nudus exiui de utero matris mee & nudus re-
uertar illuc. Extat Epistola Innocentij Papæ ad
Chrysoſt. in qua inter cætera his consolatoriis v-
titur verbis. Neque ty docendus es tot populorum do-
ctor & pastor optimos quosque semper & continue pro-
bari, velintne in vigore tolerantia persistere, ac nulla af-
fectionis molestia succumbere. Etenim conscientia bona
firmum reuera munimentum est, aduersus omnes casus
inmeritos, quos quidem qui tolerantia non superat, is
vere sinistra suspicionis argumentum de se ipso prabet.
Omnia enim sufferre debet quisquis primum Deo, deinde
conscientia sua nititur. Siquidem ad patientiam exerce-
ri potest vt quam maxime vir bonus & honestus, vinci
tamen non potest: quandoquidem conseruant eius ani-
mum scriptura diuina, & exemplis eundem communiūt
lectiones sacræ quas populo proponimus, quæ quidem v-
niuersos pene sanctos variis modis & continenter exerci-

Rr 5 tates

Baron. to. 4
Anno Chr.
389.

To. 5. An.
Chr. 404.

Intrepidus
animus ho-
minis in e-
xilium de-
portandi.

Pro. 28. In-
stus confi-
dit vt Leo.

ratos ac veluti in examine quodam explorati fuisse
que ita ad patientia coronam peruenisse docent. *Chryso-*
Chrysoft. innumeris licet atque adeo innume-
vallaretur imo obrueretur angustiis, ipse tamen

V. Ep. Chry
4. ex. 7. to. 5. omnibus superior tantum abfuit: ut ab huiusmodi
geret consolatione, ut potius omnes diuersos
tritos molestiis, & iam pene merfos perleu-
nis vndis eleuaret in sublime, & in portu con-
lationis collocaret, cum hos maiore depre-
illos proscriptos, exulantes alios & extor-
consolaretur, ut maiora subeundi tormenta
mensum iniiceret desiderium. Scribens ad
lympiadem viduam diaconissam Ecclesie. *Chry-*
tractatum cuius est titulus, quod nemo laborat
nisi a seipso, mittere se ait lucubrationem
laboratam quo ipse in afflictione posuerat
mus non obruatur molestiis, sed desuper tamen
pennis quibusdam extollatur.

Sulp. 24. *S. Martinus* Episcopus dum a tello re-
tur, forte obuiam fit quibusdam Equitibus
viso territi Equi, saltibus indiuersum actus
quisq; se florem dorso excussere, & illi cal-
dignantibus Episcopo immodestius insultantibus
ut nec manibus temperarent. Sed rursus
scensis equis cum loco eos, & calcantibus
urgendo, mouere non possent, diuinam in
ne virtutem (quem improbi vexauerant) *Chry-*
aduertunt, & repente ante ipsum suppliciter
uoluti, peccatum confitentur & veniam expostul-
Tunc ille pro iniuria beneficium referens
mice amplexatus est. Equis autem ut Dominum
suis obedirent imperauit, qui quasi vinculis

Iesus ira-
sci nescit
Martinus.

eribusq; soluti statim abiere, inter captum marantes.

25. *Benedictus* Abbas Florentinus presbyter. *Greg. dial. li. 2. c. 7.*
 vitam vitæ suæ insidiantem patientissime tulisse *Syr. 18. Qui vindicari vult à Domino inueniet vindictam.*
 perhibetur. Panem veneno infectum sibi ab illo
 maneri missum (licet dolos cognouisset) benigne accepit, ne recusando scelus hominis (quod ceteros latebat) proderet. Ceterum abeuntibus qui panem attulerant, coruo alicui præcepit ut illum rostro sublatum eo transportaret, vbi contingi à nemine posset, & protinus volucris illa missis eius obediuit. Florentius vero in flagitio perseverans, quem occulta fraude vincere nequieum aperto bello aggredi decreuit. Meretriculas ergo de prostibulo conuocatas in hortum monasterij adduxit, quæ impudenter inter se lasciuendo Monachos ad libidinem prouocarent. Abbas autem cum iam non vitæ suæ vnus, sed animabus cunctorum qui secum erant periculum creari vidisset, loco cessit. At Florentius infelicissima pugnae victor exultans domum rediit sed cum læta bundus tripudiaret, repentino pamenti collapsu elisus exspirauit. *Benedictus* vero hostis tristem exitum vehementer dolens, discipulum suum Maurum, quod eo nuntio lætari videretur, puniuit. *Ibid. c. 8.*

26. *Libertinus* Fundensis cœnobij Monachus *Greg. dial. li. 5. c. 2.*
 ab Abbate irato in facie scabello grauitè percutsus, ne gemitum quidè edidit, sed tacitus in cellam suam se recepit. Postero autè die negocij causa quod sibi iniunctum fuerat ad ciuitatem iturus, *V. Marulii li. 5. c. 2.*
 Abba-

Abbatem adiens eundi potestatem de more
 tiit, ille ob acceptam iniuriam discessurum
 Cur id peteret interrogat, sed cum causam
 cisset, animaduertit, ipsum, tametsi liuida
 & tumens ex verberere esset facies, iniurie
 cordari, & patientiam eius admiratus germa
 misit, se peccasse, confitetur, veniam posce
 bertinus vero & ipse in terram prociens
 peccasse asserbat. Cum vero quo volebat
 uenisset, & rogaretur unde liuorem in facie
 beret, se in scabellum impegisse respon
 dit,

27. Hadrianus vt Pontifex grauissime
 tulit, se famosis carminibus apud Patrum
 tuam fuisse laceratum, sed id postea ciuili
 tulit, cum didicisset illam maledicendi licentia
 obscurorum hominum libertati atque ne
 dari, vt cum insignes viros impure carpo
 fortunam suam ea vindicta voluptate conu
 tur.

1. Cor. 13.4.
 Caritas
 patiens est.
 Ps. 47. 14.

Cassian. li. 4. instit. monast. c. 40. ait: Tran
 congregatione necessario custodienda sunt tibi, vt
 dum Psalmistę sententiam. Ego autem tanquam
 non audiebam, & sicut mutus qui non aperit os
 quoque velut surdus ac mutus & cæcus incedas, &
 contumacem, si inobedientem, si detrahentem
 vel secus quam tibi traditum est aliquid adimit
 non offendaris, nec ad imitandum eum tali of
 exemplo, sed vt surdus qui hæc penitus nec audire
 uersa transmittas. Si tibi, vel cuiquam conuulsi
 gantur iniurię esto immobilis & ad responsione
 nis vt mutus auscultas, semper hunc versiculum

de decantans : Dixi custodiam vias meas vt non delin- Pf. 38.2.
 quam in via mea, posui ori meo custodiam, cū consisteret Pro 14. 29.
 peccator aduersum me, obmutui & humiliatus sum &
 cū a bonis.

Maxime debent Clerici patientes esse in tole-
 randis aliorum vitiis. Qui enim patiens est, ait Salo-
 mon, multa gubernatur sapientia, qui autem impatiēs
 exaltat stultitiam suam. Vnde Paulus: Debemus Rom 15. i.
 firmiores, imbecilitates infirmorum suscinere, & nō Gal. 6. i.
 nobis placere. Et: Si praeoccupatus fuerit homo in aliquo
 delicto, vos qui spirituales estis huiusmodi instruite in spi-
 ritu lenitatis, &c. Alter alterius onera portate. S. Bern.
 2. 73. ad praelatum quendam scribit: Hoc onus ani-
 marum est & infirmarum. Nam quae sanae sunt portari
 non indigent, ac per hoc nec onus sunt. Quoscuque igitur
 de tuis inueneris tristes, pusillanimes, ipsorum te Pa-
 trem, ipsorum te noueris esse Abbatem. Consolando, ex-
 hortando, increpando agis opus tuum, portas onus tuum,
 & portando sanas, quos sanando portas. Si quis vero ita
 sanus est, vt magis iuuat te quam iuuatur à te, huius te
 non Patrem sed parem, comitem non Abbatem agno-
 sciat.

S. Greg. docet hanc patientiam à praelatis quo-
 que seruandam esse cum iuste arguuntur à subdi- Pa. 2. past.
 tis, Nemo quippe est, ait, qui ita uiuat vt aliquatenus nō c. 8.
 delinquat. Ille ergo se ipso amplius desiderat veri-
 tatem amari, qui sibi à nullo vult contra veritatē
 parci. Hinc etenim Petrus increpationem Pauli
 libenter accipit. Hinc David increpationem sub-
 diti humilliter audiuit, quia Rectores boni dum
 priuato amore diligere se nesciunt, liberæ purita-
 tis verbū à subditis obsequiū humilitatis credūt.

SIGNVM